

nevala“, pokopani bili so potem v cetertek popoldne v Zalesji trije prosilne smrti ugonobljeni zaleški fantje kot žrtva nesrečnemu „šnopsu“ in grdih Plahtačevih razvad.

Jozeljnovi Štefan, ker je videl, kaj je naredil zginil je in jo preko meje nekam tja doli v Italijo popihal, od kodar se še do danes ni več nazaj vrnil.

Imena umorjenih pa tukaj zavoljo tega ne navedem ker njihovi domači še žive in jim je spomin na pustni dan leta 1876. še vedno skeleča rana, katera se jim nikdar do konca življenja njihovega več zacelila ne bode.

Na tako pretužno-britki način so Zalesčani navedenega leta bili „pusta“ pokopali. Gotovo britko svarilo za vse predrzne čestilce „kurenta“ in šnopsarske bratce! —

Nad to v nebo upijočo hudobijo žalovalo je tudi nebo. Ob 3 uri popoldne pričelo je grometi, treskati in liti tako, ko bile bi se vse nebeške zatvornice na stežaj odprle; ploha trajala je neprestano tega pustnega dne v Zalesji do 9. ure zvečer. Bog je pravičen

(Dalje prihodnjič.)

Politične stvari.

Iz državnega zbora.

Dne 28. oktobra 1888.

Zopet je državni zbor zbran v važno delovanje. Komaj da se je poleglo nekoliko skripanje in stokanje, s katerim se je dogajal pomembiv in na zdravi podlagi stoječ zakon o višjem državnem davku na špirit, že se pa sedaj obeta prememba zakona, po kateri se ima izdatno obtežiti brambovska dolžnost oziroma pomnožiti moč naše vojne brambe. Pa tega zakona vlada še ni predložila, pač pa je predložil vedno pridni in skrbni denarski minister Dunajevski državni proračun za leto 1889.

Predložil ga je takoj prvi dan in očitno imel je pri tem jeden tehtni uzrok in ravno tako pomembiv namen. Zdavnaj že in po pravici izreka se želja, da bi vendar enkrat proračun gotovo bil pred letom za katero ima veljati; do sedaj trajalo je še vsako leto posvetovanje o proračunu do mesca aprila ali tudi maja proračunskega leta. S tem da je finančni minister prvi dan predložil zbornici državni proračun, odvrča od sebe odgovornost da se, ako se to zgodi, proračun zopet letos odobri prekasno. Kar je pa očitno ministra naj bolj gonilo takoj prvi dan predlagati proračun, je vsebina in to izredno poveljna vsebina letošnjega proračuna. Prestolni govor leta 1879 stavil je vladi poglobitno nalogo v tem da pride do ravnotežja v državnem gospodarstvu. Dolgo, skorej 10 let, je trajalo prizadevanje priti do tega

smotra, nastale so denarne zapreke, vremenske nezgode preteča vojska zahtevala je izrednih stroškov, pa vsemu temu vkljub kaže proračun za leto 1889 presežek dohodkov nad 100.000 gld.

To veselo vest hotela je vlada po svojem blagajničarju državnemu zboru in vesoljnemu svetu naznaniti takoj prvi dan. In to je prva imenitna za vso državo pomenljiva dogodba začetka letošnjega zborovanja.

Druga zopet po drugi strani pomenljiva dogodba je letošno lice avstrijske vlade.

Pristop ministra Schönborna čuti se v zbornici, tudi o novem gališkem ministru Zaleski-u trdi se sploh, da bode vsekakor stanoviten, zvest pristaš Taaffe-jeve vlade in sedanje državnozbornske večine.

O odstopivšem ministru Zemljakovske-vev trdijo nekateri, da bi bil z enakem veseljem deloval v zvezi z levičarji, pa da se mu je prestrigla nit proti volji.

Lice vlade kaže toraj večjo celoto, enoličnost in stanovitnost, kakor pred, ena maroga na najvažnejšem področji se pač tudi sedaj še kaže, toda ni dvomiti da se ta maroga ali da izmiti, ako pa bi to ne šlo, morala se bode izrezati.

Pa lice je spreobrnila tudi zbornica sama: Pogreša se njej velikonemški rogovilež Schönerer in njegovo mesto zavzima župnik, ki bode gotovo tudi odločen trden Avstrije. Tudi srditega velikonemca Pickert-a pobrala je smrt, žalibog pa tudi izglednega politika in govornika Greuter-ja in blagega Izidorja Zota.

Na predsedništvu dobi stari Smolka na svojo desnico levičarja Chlumecki ja na svojo levico pa desničarja Zeithammer-ja, kar je očitno nekako narobe.

Naši dopisi.

Iz Celovca (*Cesarska slavnost in razkritje msgr. Andrej Einspielerjevega spomenika.*) Celovška podružnica sv. Cirila in Metoda praznovala bo dne 14. novembra spomin 40letnega vladanja presvitlega cesarja Franca Jožefa I. Nadejamo se da bo veselica izborna; vabimo tedaj vse rodoljube, ki morejo od doma, da nas gotovo počastijo isti dan. Veselica bo zvečer v prostorih hiše katol. rokodelskih pomočnikov. — Isti dan popoldne ob 4. uri se bo razkril Einspielerjev spomenik na mi-rodvoru pri sv. Rupertu. Hvaležnost do toliko zaslužnega moža bo gotovo privabila mnogo rodoljubov z dežele in sosednih nam slovenskih pokrajin. Spomenik je jako lepo in okusno delo ljubljanskega kamnoseka Srečko Tomana in dela mojstra vso čast. Na svidenje toraj dne 14. novembra! Delavni dan, to je sredi se je zato izbrala, da se zamore vstreči po večstranskej želji duhovščini, ki se namerava slavnosti v obilnem številu udeležiti, a je ob nedeljah bolj na dom navezana. Nadejamo se tudi od drugih rodoljubov obilne udeležbe!